आपादपद्मप्रणताः कलमाइव ते रघुं । फलैः संवर्द्धयामासुरुत्खात प्रतिरोपिताः॥३७॥ स तीर्त्वा कपिशां सैन्यैर्बद्धद्विरदसेतुभिः । उत्कलादर्शित पथः कलिङ्गाभिमुखं ययौ॥३८॥ सप्रतापं महेन्द्रस्य मूर्द्ध्नि तीक्ष्णं न्यवेशयत् । अङ्कुशं द्विरदस्येव यन्ता गम्भीरवेदिनः ॥ ३९ ॥

आपादेति । ते वङ्गाः कलमाः धान्यविशेषा इव धनरूपैः फलैः रघुं संवर्द्धयामासुः यथा फलैः धान्यानि संवर्द्धयन्ति किं० वङ्गाः चरणकमल पर्य्यन्तं प्रणताः अतएव पूर्व्वं उत्खाताः उद्धृताः पश्चात्प्रतिरोपिताः स्थापिताः ॥ ३७ ॥ सइति । स रघुः कलिङ्गदेशस्य अभिमुखं ययौ किंकृत्वा सैन्यैः कपिशां नदीं तीर्त्वा किं० सैन्यैः बद्धोहस्तिभिः सेतुः यै स्ते तैः किं० रघुः उत्कलैरादर्शितः पन्थायस्य सः ॥ ३८ ॥ स इति । स रघुः महेन्द्रस्य पर्व्वतविशेषस्य मस्तके तीक्ष्णं प्रतापं न्यवेशयत् यथा यन्ता हस्तिपकः द्विरदस्य हस्तिनः मस्तके अङ्कुशं किं० द्विरदस्य गम्भीरवेदिनः अस्यार्थः चिरकालेन योवेत्ति शिक्षां परिचितामपि गम्भीरवेदी विज्ञेयः सगजो गजवेदिभिः ॥ ३९ ॥